

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte (1841)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Poetiske Skrifter", i Heiberg, Johan Ludvig: *Poetiske Skrifter*, udg. af Carl S. Petersen , 1931-32, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heiberg_bind03-shoot-idm140684021303472/facsimile.pdf (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

SJÆLEN

Åk Herregud! Skal jeg nu prøves mere?

SANCT PEDER

Vær uden Frygt! Det gaaer kun dig som Flere.

SJÆLEN

Men er jeg da paa Jorden
Ei noksom prøvet vorden?
Hos os man troer: hvergang et Dødsfald hænder,
Er Pinens Tid forbi og Prøven ender.

SANCT PEDER

Man heri, som i Andet
Stor Fordom har, det har jeg ofte sandet.
Kun saare Faa kan lige
Fra Verdens Vei gaae ind i Himmerige;
De Allerfleste, før herind de drage,
Et Værk maae overtage,
Hvorved de sig i Fromhed kunne styrke
Og vise, hvilken Gud det er, de dyrke.
Den Ene faaer det ene,
Den Anden andet Hverv, alt som vi mene,
Han til at prøves trænger.
Altsaa, for ei at spille Tiden længer,
Giv Agt, saa skal du høre,
Hvad Arbeid dig nu paalagt er at gjøre.
Du skal til Palæstina dig forføie;
(Den lange Vei dig koster liden Møie,
Thi lettet efter Døden
Dig Foden blev, gik derfor ufortrøden).
Fra Nazareth din Vandring skal begynde,

Hvor Englen monne Frelseren forkynde.
Derfra du dig til Bethlehem begiver,
Hans Fødeby, og følger nu med Iver
Hvert Spor, som, mens han leved
Blandt Mennesker, af ham betraadt er blevet,
Alt i den samme Orden,
Hvori han selv betraadte det paa Jorden,
Alt som til Herrens Glorie
Det skildres i den hellige Historie;
Og paa hvert Sted du nøie,
Hvad der sig tildrog, have maa for Øie.
Du med din Frelser til Egypten drage,
Du vende til Jerusalem tilbage,
Til Templet, hvor han offerer Turtelduer,
Og hvor du Simeon og Anna skuer.
Fra Nazareth, som du paanye besøgte,
Du snart igjen ledsage
Til Templet ham tilbage,
Hvor han begynder alt sit Kald at røgte.
Til Jordan du ham følge,
Og tænke paa hans Daab i Flodens Bølge;
Til Ørknen du dig driste,
Hvor Djævlen ham forgjæves maatte friste;
Og naar saa i Capernaum han fæster
Sin Bo, du følger ham og der ham gjæster,
Ledsager ham i hele Galilæa,
Samaria, Judæa,
Paa Markens Veie, som paa Havets Vover,
Til Bjerget, hvor han præker, og henover
Den Sø Tiberias til Gergesener,
Saa og til Cana, Nain, Bethania,
Sichem, Gencsareth og Cæsaria,
Hvor mig med Himlens Nøgler han forlener.

Paa Toget til Jerusalem du følge
Langs Jordans Bred. Du staaer ved Stadens Grænd-
ser,

Naar Jericho, naar Betfage sig dølger.
Trød ind i Templets Hal, som Herren reuser,
Og gik hver Aften over Kedrons Bølger
Til Oliebjerget, hvor du overnatter.
Palladset, som af Caiphas beboedes,
Du søger, og forfølger Sporet atter,
Som leder til Pilatus fra Herodes.
Gak saa til Golgatha, betragt bedrøvet
Det store Gravsted, som har Gud dig røvet;
Men see ham saa tilbagevendt til Livet,
Naar du til Emaus dig har begivet.
Vend om igjen til Staden, for at høre
Hans Ord, naar han, tiltrods for lukte Døre,
Paanye sig aabenbarer;
Og lad dig saa til Gallilæa føre,
For ham at see, naar han til Himlen farer. —
Og dermed Nok! Har denne Vei du vandret,
Da er dit Sind i Meget vist forandret,
Da har du styrket dig i fromme Tanker.
Kom saa kun hid! Naar du paa Porten banker,
Jeg kommer ud, og venter,
At Intet meer vil hindre,
At jeg til Himmerigets Fryd dig henter.

SJÆLEN

Ak! kan jeg ikke gjøre det med Mindre?

SANCT PEDER

Umuligt!